

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/841**2019/EES/101/10****frá 30. maí 2018**

um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (*)

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 192. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (1),

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar (2),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (3),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 um stefnuramma fyrir loftslag og orku fram til ársins 2030 samþykkt leiðtogaráðið bindandi markmið innan Sambandsins um að draga úr losun gróðurhúsalofttegunda frá öllu hagkerfinu um a.m.k. 40%, samanborið við árið 1990, eigi síðar en 2030 og það markmið var áréttað í ályktunum leiðtogaráðsins frá 17.–18. mars 2016.
- 2) Leiðtogaráðið skýrði frá því í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 að Sambandið ætti að ná markmiði sínu um a.m.k. 40% skerðingu á losun sameiginlega, á eins kostnaðarhagkvæman hátt og unnt er, með skerðingum í viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir, sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (4), og í geirum utan viðskiptakerfisins fyrir losunarheimildir sem nema annars vegar 43% og hins vegar 30%, samanborið við árið 2005, eigi síðar en á árinu 2030 þar sem framtakinu eru skipt niður á grundvelli vergrar landsframleiðslu á mann.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 269/2019 frá 25. október 2019 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn, um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, (bður birtingar).

(1) Stjtuð. ESB C 75, 10.3.2017, bls. 103.

(2) Stjtuð. ESB C 272, 17.8.2017, bls. 36.

(3) Afstaða Evrópuþingsins frá 17. apríl 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. maí 2018.

(4) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Stjtuð. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

- 3) Þessi reglugerð er hluti af framkvæmd skuldbindinga Sambandsins samkvæmt Parísarsamningnum ⁽¹⁾ sem var samþykktur samkvæmt Rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar. Parísarsamningurinn var samþykktur fyrir hönd Sambandsins 5. október 2016 með ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 ⁽²⁾. Skuldbinding Sambandsins um skerðingu á losun í öllu hagkerfinu var sett fram í fyrirhuguðu landsákvörðuðu framlagi sem Sambandið og aðildarríki þess lögðu fram, með hliðsjón af Parísarsamningnum, hjá skrifstofu rammasamnings Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar 6. mars 2015. Parísarsamningurinn öðlaðist gildi 4. nóvember 2016. Sambandið ætti að halda áfram að minnka losun sína á gróðurhúsalofttegundum og auka upptöku í samræmi við Parísarsamninginn.
- 4) Í Parísarsamningnum er m.a. sett fram langtímamarkmið í samræmi við það markmið að halda hækkun á hitastigi á heimsvísu vel undir 2 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu og að fylgja eftir viðleitni til að halda henni við 1,5 °C yfir gildum fyrir iðnvæðingu. Skógar, land til landbúnaðar og votlendi koma til með að gegna lykilhlutverki við að ná þessu markmiði. Í Parísarsamningnum viðurkenna aðilarnir einnig það grundvallarforgangsverkefni að vernda fæðuöryggi og útrýma hungri, í tengslum við sjálfbæra þróun og viðleitni til að útrýma fátækt, og sérstaka veikleika matvælaframleiðsluferfa gagnvart neikvæðum áhrifum af loftslagsbreytingum og stuðla þannig að bættu viðnámi gegn loftslagsbreytingum og þróun í átt að lítilli losun gróðurhúsalofttegunda með þeim hætti að það ógni ekki matvælaframleiðslu. Í því skyni að ná markmiðum Parísarsamningsins ættu aðilarnir að auka við sameiginlega viðleitni sína. Aðilarnir ættu að undirbúa og tilkynna landsákvörðuð framlög, sem eru áframhaldandi, og viðhalda þeim. Parísarsamningurinn kemur í staðinn fyrir nágúnina í Kýótóbókuninni frá 1997 sem ekki verður haldið áfram með eftir 2020. Með Parísarsamningnum er einnig kallað eftir jafnvægi milli losunar frá upptökum af mannavöldum og upptöku gróðurhúsalofttegunda í viðtaka á síðari hluta þessarar aldar og aðilar hvattir til að grípa til aðgerða til að varðveita og auka, eins og við á, viðtaka og geyma fyrir gróðurhúsalofttegundir, þ.m.t. skógar.
- 5) Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt (LULUCF) hefur þann möguleika að veita ávinning í loftslagsmálum til langs tíma og stuðla þar með að því að ná markmiðum Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda svo og langtímamarkmiðum Parísarsamningsins í loftslagsmálum. Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt gefur einnig af sér lífefni sem geta komið í stað jarðefna- eða kolefnisfrekra efna og gegnir því mikilvægu hlutverki í umskiptum yfir í hagkerfi með litla losun gróðurhúsalofttegunda. Þar eð upptaka með landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt getur gengið til baka ætti að fara með hana sem sérstaka stoð innan stefnuramma Sambandsins um loftslag.
- 6) Leiðtoga ráðið skýrði frá því í niðurstöðum sínum frá 23.–24. október 2014 að viðurkenna ætti fjölmörg markmið landbúnaðar- og landnotkunar geirans, með minni möguleikum þeirra til mildunar, sem og þörfina fyrir að tryggja samræmi á milli markmiða Sambandsins um fæðuöryggi og loftslagsbreytingar. Leiðtoga ráðið hvatti framkvæmdastjórnina til að kanna hver væri besta leiðin til að hvetja til sjálfbærrar aukningar á matvælaframleiðslu en hámarka um leið framlag geirans til mildunar og upptöku gróðurhúsalofttegunda, þ.m.t. með nýskógrækt, og að setja fram stefnu um hvernig eigi að fella landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt inn í rammann um að draga úr gróðurhúsalofttegundum fram til ársins 2030 um leið og tæknileg skilyrði leyfa og í öllu falli fyrir árið 2020.
- 7) Sjálfbærar stjórnunarvenjur í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt geta stuðlað að mildun loftslagsbreytinga á nokkra vegu, einkum með því að draga úr losun og viðhalda og bæta viðtaka og kolefnisbirgðir. Til þess að ráðstafanir, sem miða einkum að því að auka kolefnisbindingu, verði skilvirkar er stöðugleiki og aðlögunarhæfni kolefnisgeyma (e. *carbon pool*) til langs tíma nauðsynlegur. Að auki geta sjálfbærar stjórnunarvenjur viðhaldið framleiðni, endurnýjunargetu og þrótti geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt og þannig stuðlað að efnahagslegri og félagslegri þróun en um leið dregið úr kolefnafótspori og vistfræðilegu fótspori geirans.
- 8) Þróun sjálfbærra og nýstárlegra aðferða og tækni, þ.m.t. landbúnaðarvístfræði og landbúnaðarskógrækt, geta eflt hlutverk geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt í tengslum við að aðlaga loftslagsbreytingar og milda þær ásamt því að auka framleiðni og viðnámsþrótt geirans. Þar eð geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt einkennist af löngum tímaramma fyrir afrakstur er stefnumörkun til langs tíma mikilvæg til að efla fjármögnun á rannsóknnum fyrir þróun á og fjárfestingu í sjálfbærum og nýstárlegum aðferðum og tækni. Fjárfestingar í forvarnarstarfi, s.s. sjálfbærum stjórnunarvenjum, geta dregið úr áhættu í tengslum við náttúrulegar raskanir (e. *natural disturbances*).

(1) Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 4.

(2) Ákvörðun ráðsins (ESB) 2016/1841 frá 5. október 2016 um gerð, fyrir hönd Evrópusambandsins, Parísarsamningsins sem var samþykktur samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar (Stjtið. ESB L 282, 19.10.2016, bls. 1).

- 9) Í niðurstöðum sínum frá 22.–23. júní 2017 áréttaði leiðtoga ráðið skuldbindingu Sambandsins og aðildarríkja þess við áætlun um sjálfbæra þróun árið 2030 sem miðar m.a. að því að tryggja að skógum sé stjórnað á sjálfbæran hátt.
- 10) Aðgerðir til að draga úr skógeyðingu og hnignun skóga og til að stuðla að sjálfbærri skógarstjórnun í þróunarlöndum eru mikilvægar. Í niðurstöðum sínum frá 21. október 2009 og 14. október 2010 minnti ráðið í þessu samhengi á markmið Sambandsins um að draga úr vergri eyðingu hitabeltisskóga um a.m.k. 50%, eigi síðar en 2020, samanborið við núverandi gildi og að stöðva hnattræna eyðingu skógarþekju eigi síðar en 2030.
- 11) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 529/2013/ESB ⁽¹⁾ eru settar fram bókhaldsreglur, sem gilda um losun og upptöku frá geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, og þar með var stuðlað að því að þróa stefnur sem hafa leitt til þess að geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt er tekinn með í skuldbindingum Sambandsins um losunarskerðingu. Þessi reglugerð ætti að byggja á fyrirliggjandi bókhaldsreglum, uppfæra þær og bæta fyrir tímabilið frá 2021 til 2030. Í henni ætti að mæla fyrir um skyldur aðildarríkja við að koma þessum bókhaldsreglum í framkvæmd og einnig ætti að gera aðildarríkjum skylt að tryggja að geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt í heild sinni leiði ekki af sér nettólosun og stuðli að markmiðinu um að efla viðtaka til lengri tíma lítið. Í henni ætti ekki að mæla fyrir um neinar bókhalds- eða skýrslugjafarskyldur fyrir einkaaðila, þ.m.t. bændur og skógræktarmenn.
- 12) Geirinn um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, þ.m.t. land til landbúnaðar, hefur bein og marktæk áhrif á líffræðilega fjölbreytni og vistkerfisþjónustu. Af þessum sökum er það mikilvægt markmið í stefnum sem hafa áhrif á þennan geira að tryggja að það sé samræmi við markmiðin í áætlun Sambandsins um líffræðilega fjölbreytni. Grípa ætti til aðgerða til að framkvæma og styðja við starfsemi í þessum geira sem varðar bæði mildun og aðlögun. Einnig ætti að tryggja samræmi á milli sameiginlegu landbúnaðarstefnunnar og þessarar reglugerðar. Allir geirar þurfa að leggja sitt af mörkum að því er varðar skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda.
- 13) Votlendi eru skilvirk vistkerfi til geymslu á kolefni. Þess vegna gætu verndun og endurheimt votlendis dregið úr losun gróðurhúsalofttegunda í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Í þessu samhengi ætti að taka tillit til lagfæringa milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006 sem varða votlendi.
- 14) Til að tryggja framlag geirans um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt til að ná markmiðum Sambandsins um a.m.k. 40% losunarskerðingu og til langtímamarkmiðs Parísarsamningsins er þörf á traustu bókhaldskerfi. Í því skyni að fá rétta reikninga yfir losun og upptöku, í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006 (leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar), ætti að nota gildin, sem tilkynnt eru árlega samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 ⁽²⁾, fyrir landnýtingarflokka og umbreytingu á milli landnýtingarflokka og einfalda þannig aðferðirnar sem notaðar eru samkvæmt rammamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar og Kýótóbókuninni. Land sem er umskráð í annan landnýtingarflokk ætti að teljast vera í umbreytingarferli yfir í þann flokk á sjálfgefnu tímabili, sem nemur 20 árum, sem um getur í leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar. Aðildarríkin ættu einungis að geta vikið frá þessu sjálfgefna tímabili fyrir land sem er breytt í skóglendi og einungis við afmarkaðar aðstæður sem eru réttlætanager samkvæmt leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar. Breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, ættu að endurspeglast, eins og við á, í skýrslugjafarkröfum samkvæmt þessari reglugerð.
- 15) Í alþjóðlega samþykktum leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar kemur fram að hægt sé að bókfæra losun frá brennslu lífmassa sem núll í orkugeiranum með því skilyrði að slík losun sé bókfærð í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Innan Sambandsins er losun frá brennslu lífmassa sem stendur bókfærð sem núll skv. 38. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 601/2012 ⁽³⁾ og ákvæðunum sem sett eru fram í reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og þess vegna er samræmi við leiðbeiningar milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar því aðeins tryggt ef slík losun er endurspegluð nákvæmlega í þessari reglugerð.

(1) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 529/2013/ESB frá 21. maí 2013 um bókhaldsreglur um losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku vegna starfsemi í tengslum við landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt og um upplýsingar varðandi aðgerðir í tengslum við þessa starfsemi (Stj.íð. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 80).

(2) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 525/2013 frá 21. maí 2013 um fyrirkomulag við vöktun og skýrslugjöf að því er varðar losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf að því er varðar aðrar upplýsingar á landsvísu og á vettvangi Sambandsins sem varða loftslagsbreytingar og um niðurfellingu á ákvörðun nr. 280/2004/EB (Stj.íð. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 13).

(3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 601/2012 frá 21. júní 2012 um vöktun á losun gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf um losunina samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB (Stj.íð. ESB L 181, 12.7.2012, bls. 30).

- 16) Losun og upptaka frá skóglendi er háð ýmsum náttúrulegum aðstæðum, kvikum aldurstengdum eiginleikum skóga sem og stjórnunarvenjum í nútíð og fortíð sem eru mjög ólíkar á milli aðildarríkja. Notkun grunnárs myndi ekki gera það mögulegt að endurspegla þessa þætti og lotubundin áhrif sem af þeim leiða, eða breytileika milli ára, á losun og upptöku. Þess í stað ætti að kveða á um notkun viðmiðunargilda í viðkomandi bókhaldsreglum til að útiloka áhrif frá náttúrulegum eiginleikum og eiginleikum sem eru sértækir fyrir hvert land. Í viðmiðunargildum fyrir skóga ætti að taka til greina ójafna aldursdreifingu skóga og þau ættu ekki að hamla óþarflega umfangi skógarstjórnunar í framtíðinni þannig að hægt sé að viðhalda kolefnisviðtökum til lengri tíma eða styrkja þá. Með hliðsjón af sérstökum sögulegum aðstæðum í Króatíu gætu viðmiðunargildi landsins fyrir skóga einnig verið með hliðsjón af búsetu á yfirráðasvæði þess og aðstæðum á stríðstímum og eftir stríð sem höfðu áhrif á stjórnun skóga á viðmiðunartímabilinu. Í viðkomandi bókhaldsreglum eru teknar til greina meginreglur um sjálfbæra skógarstjórnun eins og þær voru samþykktar á ráðherraráðstefnunni um verndun skóga í Evrópu („Forest Europe“).
- 17) Aðildarríkin ættu að leggja landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt, þ.m.t. viðmiðunargildi fyrir skóga, fyrir framkvæmdastjórnina. Ef alþjóðleg endurskoðun samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða Kýótóbókuninni er ekki fyrir hendi ætti að koma á endurskoðunarferli til að tryggja gagnsæi og auka gæði bókhalds í floknum stýrt skóglendi.
- 18) Þegar framkvæmdastjórnin leggur mat á landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt, þ.m.t. viðmiðunargildi fyrir skóga sem þar eru lögð til, ætti hún að byggja á góðum starfsvenjum og reynslu sérfræðidendurskoðunar samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar, þ.m.t. að því er varðar þátttöku sérfræðinga frá aðildarríkjunum. Framkvæmdastjórnin ætti að tryggja að sérfræðingar frá aðildarríkjunum taki þátt í tæknimati á því hvort tillögð viðmiðunargildi fyrir skóga hafi verið ákvörðuð í samræmi við viðmiðanirnar og kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð. Framsenda ætti niðurstöður tæknimatsins til fastanefndarinnar um skógrækt, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/367/EBE⁽¹⁾, til upplýsinga. Framkvæmdastjórnin ætti einnig að hafa samráð við hagsmunaaðila og borgarasamfélagið. Birta ætti landsbundnar áætlanir um bókhald fyrir skógrækt opinberlega í samræmi við viðkomandi löggjöf.
- 19) Aukin sjálfbær nýting á skógarhöggsafurðum (e. *harvested wood product*) getur takmarkað losun umtalsvert með staðgönguáhrifum og aukið upptöku gróðurhúsalofttegunda úr andrúmsloftinu. Bókhaldsreglurnar ættu að tryggja að aðildarríkin endurspeglu, með nákvæmum og gagnsægum hætti, í reikningum sínum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt breytingar á kolefnisgeymum skógarhöggsafurða, þegar slíkar breytingar eiga sér stað, í því skyni að viðurkenna og hvetja til bætrrar notkunar á skógarhöggsafurðum með langan vistferil. Framkvæmdastjórnin ætti að veita leiðbeiningar um málefni sem tengjast aðferðafræði varðandi bókhald fyrir skógarhöggsafurðir.
- 20) Náttúrulegar raskanir, s.s. gróðureldar, ásókn skordýra og sjúkdóma, veðurhamfarir og jarðfræðilegar raskanir, sem aðildarríki fær ekki ráðið við og hefur ekki veruleg áhrif á, geta leitt til tímabundinnar losunar gróðurhúsalofttegunda í geiranum fyrir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt eða valdið viðsnúningi á fyrri upptöku. Þar eð slíkur viðsnúningur getur einnig orðið vegna stjórnunarákvarðana, s.s. ákvarðana um að fella eða gróðursetja tré, ætti að tryggja með þessari reglugerð að viðsnúningur á upptöku af mannavöldum sé ávallt nákvæmlega endurspegladur í reikningum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Enn fremur ætti þessi reglugerð að veita aðildarríkjum takmarkaðan möguleika á því að undanskilja losun, sem leiðir af rökunum sem þau ráða ekki við, frá reikningum sínum yfir landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Sú aðferð sem aðildarríki nota til að beita þessum ákvæðum ættu þó ekki að leiða til þess að skráning verði ótilhlýðilega lág.
- 21) Aðildarríki ættu að geta valið viðeigandi landsbundnar stefnur, með hliðsjón af landsbundnum óskum, til að uppfylla skuldbindingar sínar í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt, þ.m.t. möguleikann á því að láta losun í einum landflokki vega upp á móti upptöku í öðrum landflokki. Þau ættu einnig að geta safnað upp nettoupptöku á tímabilinu frá 2021 til 2030. Yfirfærsla til annarra aðildarríkja ætti áfram að vera tiltæk sem viðbótarvalkostur og aðildarríki ættu að geta notað árlega úthlutun losunarheimilda, sem komið var á samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842⁽²⁾, til að fara að tilskildum ákvæðum þessarar reglugerðar. Notkun sveigjanleikans, sem er settur fram í þessari reglugerð, mun ekki stofna heildarmetnaðarstiginu í markmiðum Sambandsins um skerðingu gróðurhúsalofttegunda í hættu.

⁽¹⁾ Ákvörðun ráðsins 89/367/EBE frá 29. maí 1989 um stofnun fastanefndar um skógrækt (Stjtið. EB L 165, 15.6.1989, bls. 14).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/842 frá 30. maí 2018 um bindandi árlega skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda aðildarríkja frá 2021 til 2030 sem stuðlar að loftslagsaðgerðum til að uppfylla skuldbindingar samkvæmt Parísarsamningnum og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 (Stjtið. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 26).

- 22) Skógar, sem stjórnað er með sjálfbærum hætti, eru alla jafna viðtakar sem stuðla að mildun loftslagsbreytinga. Á viðmiðunartímabilinu frá 2000 til 2009 var tilkynnt meðalupptaka í viðtaka frá skóglendi 372 milljónir tonna af koltvísýringjafngildum á ári fyrir Sambandið í heild. Aðildarríki ættu að tryggja að viðtakar og geymar, þ.m.t. skógar, séu varðveittir og efldir, eins og við á, með það fyrir augum að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla metnaðarfull markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda eigi síðar en 2050.
- 23) Bókfæra ætti upptöku frá stýrðu skóglendi á móti framsýnu viðmiðunargildi fyrir skóga. Áætluð framtíðarupptaka í viðtaka ætti að byggjast á framreikningi á venjum og umfangi við stjórnun skóga á viðmiðunartímabili. Bókfæra ætti minnkun í viðtaka sem losun í hlutfalli við viðmiðunargildi. Taka ætti tillit til sérstakra landsbundinna aðstæðna og venja, s.s. minna umfang skógarhöggs en venjulega eða öldrun skóga á viðmiðunartímabilinu.
- 24) Aðildarríki ættu að fá einhvern sveigjanleika til að auka umfang skógarhöggs hjá sér tímabundið, í samræmi við sjálfbærar skógarstjórnunarvenjur sem eru í samræmi við markmiðin sem sett eru fram í Parísarsamningnum, að því tilskildu að heildarlosun innan Sambandsins fari ekki yfir heildarupptöku í geiranum um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt. Samkvæmt slíkum sveigjanleika ættu öll aðildarríki að fá grunnmagn uppbótar, sem er reiknað á grundvelli stuðuls sem er gefinn upp sem hundradshluti af tilkynntri viðtöku þeirra á tímabilinu 2000 til 2009, til að bæta upp losun frá stýrðu skóglendi sem þau hafa bókfært. Það ætti að tryggja að aðildarríki geti einungis fengið uppbót upp að því marki þar sem skógar þeirra eru ekki lengur viðtakar.
- 25) Aðildarríki með mjög mikla skógarþekju, samanborið við meðaltal Sambandsins, og einkum minni aðildarríki með mjög mikla skógarþekju eru háðari stýrðu skóglendi en önnur aðildarríki til að jafna losun í öðrum landbókhaldsflokkum og verða því fyrir meiri áhrifum og hafa takmarkaða möguleika á því að auka skógarþekju sína. Þess vegna ætti að hækka uppbótarstuðulinn á grundvelli skógarþekju og landsvæðis þannig að aðildarríki með mjög lítið landsvæði og mjög mikla skógarþekju, samanborið við meðaltal Sambandsins, fái hæsta uppbótarstuðulinn fyrir viðmiðunartímabilið.
- 26) Í niðurstöðum sínum frá 9. mars 2012 viðurkenndi ráðið sérkenni landa þar sem skógvöxtur er mikill. Þessi sérkenni varða einkum takmarkaða möguleika á því að láta losun vega upp á móti upptöku. Þar eð Finnland er það aðildarríki þar sem skógvöxtur er einna mestur og að teknu tilliti til sérstakra landfræðilegra einkenna Finnlands stendur landið frammi fyrir sérstökum erfiðleikum að því er þetta varðar. Þess vegna ætti að veita Finnlandi takmarkaða viðbótaruppbót.
- 27) Til að vakta framvindu aðildarríkjanna við að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessari reglugerð og til að tryggja að upplýsingar um losun og upptöku séu gagnsæjar, nákvæmar, samkvæmar, tæmandi og samanburðarhæfar ættu aðildarríkin að afhenda framkvæmdastjórninni viðeigandi gögn úr skráum yfir gróðurhúsalofttegundir, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 525/2013, og taka ætti tillit til þessara gagna við eftirlit með því að farið sé að tilskildum ákvæðum samkvæmt þessari reglugerð. Ef aðildarríki ætlar sér að beita sveigjanleikanum fyrir stýrt skóglendi, sem settur er fram í þessari reglugerð, ætti það að láta uppbótarmagnið, sem það hyggst nota, koma fram í skýrslunni um að farið sé að tilskildum ákvæðum.
- 28) Umhverfisstofnun Evrópu ætti að aðstoða framkvæmdastjórnina, eftir því sem við á í samræmi við árlega vinnuáætlun stofnunarinnar, við kerfi fyrir árlega skýrslugjöf um losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda, mat á upplýsingum um stefnur og ráðstafanir og landsspár, mat á fyrirhuguðum viðbótarstefnum og ráðstöfunum og eftirlit með því að farið sé að tilskildum ákvæðum sem framkvæmdastjórnin innir af hendi samkvæmt þessari reglugerð.
- 29) Í því skyni að tryggja viðeigandi bókhald yfir viðskipti samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. notkun á sveigjanleika og að fylgjast með því að farið sé að kröfum, sem og að stuðla að bættri notkun á viðarvörum með langan vistferil ætti að veita framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að því er varðar tæknilega aðlögun á skilgreiningum, þ.m.t. lágmarksgildi fyrir skilgreiningu á skógum, skrár yfir gróðurhúsalofttegundir og kolefnisgeyma, að mæla fyrir um viðmiðunargildi fyrir skóga fyrir tímabilin frá 2021 til 2025 annars vegar og 2026 til 2030 hins vegar, að bæta við nýjum flokkum skógarhöggsafurða, endurskoðun á aðferðafræði og upplýsingakröfum varðandi náttúrulegar raskanir til að endurspeglar breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar og bókhald yfir viðskipti gegnum skrá Sambandsins. Nauðsynleg ákvæði um bókhald yfir viðskipti ættu að vera í einum gæringi sem sameinar ákvæði um bókhald samkvæmt reglugerð

(ESB) nr. 525/2013, reglugerð (ESB) 2018/842, þessari reglugerð og tilskipun 2003/87/EB. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningi milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ⁽¹⁾. Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða fá Evrópuþingið og ráðið í hendur öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkjanna og hafa sérfræðingar þeirra kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem hafa umsjón með undirbúningi framseldra gerða.

- 30) Framkvæmdastjórnin ætti einnig að meta afrakstur Hvetjandi samskipta 2018 samkvæmt rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar („Talanoa-samskiptin“) sem hluta af reglulegri skýrslugjöf sinni samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013. Þessa reglugerð ætti að endurskoða 2024 og á fimm ára fresti eftir það til þess að meta virkni hennar í heild sinni. Í endurskoðuninni ætti að taka tillit til niðurstaðna úr Talanoa-samskiptunum og hnattrænni athugun samkvæmt Parísarsamningnum. Ramminn fyrir tímabilið eftir 2030 ætti að vera í samræmi við langtímamarkmiðin og skuldbindingarnar sem gerð eru samkvæmt Parísarsamningnum.
- 31) Til að tryggja að fyrir hendi sé skilvirk, gagnsæ og kostnaðarhagkvæm skýrslugjöf og sannpröfun á losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda og skýrslugjöf um allar aðrar upplýsingar, sem eru nauðsynlegar til að meta hvort farið sé að skuldbindingum aðildarríkjanna, ætti að fella skýrslugjafarkröfur inn í reglugerð (ESB) nr. 525/2013.
- 32) Til að auðvelda gagnasöfnun og endurbætur á aðferðafræði ætti að skrá og gefa skýrslu um landnotkun með því að nota landfræðilega rakningu á hverju landsvæði samkvæmt landsbundum gagnasöfnunarkerfum og gagnasöfnunarkerfum Sambandsins. Nýta skal sem best fyrirbyggjandi áætlanir og kannanir Sambandsins og aðildarríkjanna, þ.m.t. vöktunarkerfi yfir landnotkun og landþekju (LUCAS-vöktunarkerfið), evrópska jarðfjarkönnunaráætlunin (Kópernikus) og Galileo, evrópska leiðsögukerfið um gervihnött, við gagnasöfnun. Gagnastjórnun, þ.m.t. samnýting gagna vegna skýrslugjafar, endurnotkunar og miðlunar, ætti að vera í samræmi við kröfurnar sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB ⁽²⁾.
- 33) Því ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 525/2013 til samræmis við það.
- 34) Ákvörðun nr. 529/2013/ESB ætti að gilda áfram um bókhalds- og skýrslugjafarskyldurnar á uppgjörstímabilinu frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2020. Þessi reglugerð ætti að gilda um uppgjörstímabilin frá og með 1. janúar 2021.
- 35) Því ætti að breyta ákvörðun 529/2013/ESB til samræmis við það.
- 36) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, einkum að setja fram skuldbindingar aðildarríkjanna fyrir geirann um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt sem stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda á tímabilinu frá 2021 til 2030, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð eru settar fram skuldbindingar aðildarríkjanna fyrir geirann um landnotkun, breytta landnotkun og skógrækt sem stuðla að því að ná markmiðum Parísarsamningsins og uppfylla markmið Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda á tímabilinu frá 2021 til 2030. Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um reglur um bókhald yfir losun og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt og um eftirlit með því að aðildarríki fari eftir þessum skuldbindingum.

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE) (Stjtuð. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1).

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda, sem eru taldar upp í A-lið I. viðauka við hana, sem tilkynnt er um skv. 7. gr. reglugerðar ESB nr. 525/2013 og sem koma fyrir í einhverjum af eftirtöldum landbókhaldsflokkum á yfirráðasvæðum aðildarríkjanna:

a) Á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030:

- i. „land sem er breytt í skóglendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem ræktað land, graslendi, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í skóglendi,
- ii. „land sem er hreinsað af skógi“: landnotkun sem er tilkynnt sem skóglendi en er breytt í ræktað land, graslendi, votlendi, byggð eða annað land,
- iii. „stýrt ræktað land“: landnotkun sem er tilkynnt sem:
  - ræktað land sem er áfram ræktað land,
  - graslendi, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í ræktað land, eða
  - ræktað land sem er breytt í votlendi, byggð eða annað land,
- iv. „stýrt graslendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem:
  - graslendi sem er áfram graslendi,
  - ræktað land, votlendi, byggð eða annað land sem er breytt í graslendi, eða
  - graslendi sem er breytt í votlendi, byggð eða annað land,
- v. „stýrt skóglendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem skóglendi sem er áfram skóglendi.

b) Frá og með 2026: „stýrt votlendi“: landnotkun sem er tilkynnt sem:

- votlendi sem er áfram votlendi,
- byggð eða annað land sem er breytt í votlendi, eða
- votlendi sem er breytt í byggð eða annað land.

2. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 er aðildarríki heimilt að fella losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda sem eru taldar upp í A-lið I. viðauka við þessa reglugerð, sem eru tilkynntar skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013 og sem koma fyrir í landbókhaldsflokknum stýrt votlendi á yfirráðasvæði þess, undir gildissviði skuldbindinga sinna skv. 4. gr. þessarar reglugerðar Þessi reglugerð gildir einnig um slíka losun og upptöku sem aðildarríki telur með.

3. Ef aðildarríki ætlar sér að fella stýrt votlendi undir gildissvið skuldbindinga sinna skv. 2. mgr. skal það tilkynna framkvæmdastjórninni um það eigi síðar en 31. desember 2020.

4. Ef nauðsyn krefur, í ljósi þeirrar reynslu sem fengist hefur af beitingu lagfæringa milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, er framkvæmdastjórninni heimilt að gera tillögu um það að fresta skyldubundnu bókhaldi yfir stýrt votlendi í fimm ár til viðbótar.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „viðtaki“: sérhvert ferli, starfsemi eða fyrirkomulag sem fjarlægir gróðurhúsalofttegund, loftsvif eða forefni gróðurhúsalofttegundar úr andrúmsloftinu,

- 2) „upptök“: sérhvert ferli, starfsemi eða fyrirkomulag sem losar gróðurhúsalofttegund, loftsvif eða forefni gróðurhúsalofttegundar út í andrúmsloftið,
- 3) „kolefnisgeymir“: lífjarðefnafræðilegur þáttur eða kerfi, í heild eða að hluta til, innan yfirráðasvæðis aðildarríkis og þar sem kolefni, sérhvert forefni gróðurhúsalofttegundar sem inniheldur kolefni eða sérhver gróðurhúsalofttegund sem inniheldur kolefni er geymd,
- 4) „kolefnisbirgðir“: massi kolefnis sem er geymdur í kolefnisgeymi,
- 5) „skógarhöggsafurðir“: allar afurðir frá skógarhöggi sem hafa verið fluttar frá staðnum þar sem viðurinn er höggvinn,
- 6) „skógur“: landsvæði sem er skilgreint með lágmarksgildum fyrir stærð svæðis, trjákrónuþekju (e. *tree crown cover*) eða jafngildu þéttleikastigi og mögulegri hæð fullvaxinna trjáa á staðnum þar sem trén vaxa, eins og tilgreint er fyrir hvert aðildarríki í II. viðauka. Þetta tekur til svæða með trjám, þ.m.t. hópar af ungum, náttúrulegum trjám í vexti eða skógrækt sem á enn eftir að ná lágmarksgildum fyrir trjákrónuþekju eða jafngildu þéttleikastigi eða lágmarkshæð trjáanna eins og tilgreint er í II. viðauka, þ.m.t. sérhvert svæði sem er alla jafna hluti af skógarsvæðinu en þar sem um stundarsakir eru engin tré vegna mannglegrar íhlutunar, s.s. skógarhöggs, eða vegna náttúrulegra orsaka en þar sem búast má við að svæðið verði aftur að skógi,
- 7) „viðmiðunargildi fyrir skóga“: mat, gefið upp sem tonn af koltvísýringssjafngildum á ári, á meðaltali árlegrar nettólosunar eða upptöku frá stýrðu skóglendi innan yfirráðasvæðis aðildarríkis á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030, á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í þessari reglugerð,
- 8) „helmingunartími“: sá fjöldi ára sem það tekur magn kolefnis, sem er geymt í flokki skógarhöggsafurða, að minnka niður í helminginn af upphaflegu gildi,
- 9) „náttúrulegar raskanir“: sérhver viðburður eða aðstæður, sem ekki eru af mannavöldum, sem valda umtalsverðri losun í skógum og sem viðkomandi aðildarríki ræður ekki við og þar sem aðildarríki getur sannanlega ekki takmarkað umtalsvert áhrif þeirra á losun, jafnvel eftir að þær eiga sér stað,
- 10) „augnabliksoxun“ (e. *instantaneous oxidation*): bókhaldsaðferð þar sem gengið er út frá því að losun á öllu magni kolefnis, sem er geymt í skógarhöggsafurðum, út í andrúmsloftið eigi sér stað við skógarhögg.

2. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta eða fella brott skilgreiningarnar í 1. mgr. þessarar greinar eða bæta nýjum skilgreiningum við hana í því skyni að laga málgreinina að vísindalegri þróun eða tækniframförum og til að tryggja samræmi milli þessara skilgreininga og sérhverra breytinga á viðkomandi skilgreiningum í leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

4. gr.

Skuldbindingar

Að því er varðar tímabilin frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030, að teknu tilliti til sveigjanleikans sem kveðið er á um í 12. og 13. gr., skal hvert aðildarríki tryggja að losun fari ekki yfir upptöku, reiknuð sem samtala heildarlosunar og heildarupptöku á yfirráðasvæði þess í öllum landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr. til samans, eins og bókfært er í samræmi við þessa reglugerð.

5. gr.

Almennar bókhaldsreglur

1. Hvert aðildarríki skal útbúa reikninga, sem endurspeglar nákvæmlega losun og upptöku sem leiðir af landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr., og viðhalda þeim. Aðildarríki skulu tryggja að reikningar þeirra og önnur gögn, sem eru látin í té samkvæmt þessari reglugerð, séu nákvæm, tæmandi, samkvæm, samanburðarhæf og gagnsæ. Aðildarríki skulu tákna losun með jákvæðu formerki (+) og upptöku með neikvæðu formerki (-).

2. Aðildarríki skulu koma í veg fyrir tvítalningu á losun eða upptöku, einkum með því að tryggja að losun og upptaka séu ekki bókfærð í fleiri en einum landbókhaldsflokki.
3. Þegar landnotkun er breytt skulu aðildarríki, 20 árum eftir dagsetningu þeirrar breytingar, breyta flokkun á skóglendi, ræktuðu landi, graslendi, votlendi, byggð og öðru landi úr þeirri tegund lands, sem var breytt yfir í aðra tegund lands, yfir í þá tegund lands sem það heldur áfram að vera.
4. Aðildarríki skulu taka með í reikninga sína fyrir hvern landbókhaldsflokk sérhverja breytingu á kolefnisbirgðunum í kolefnisgeymunum sem eru taldir upp B-lið I. viðauka. Aðildarríki geta valið að taka breytingar á kolefnisbirgðum í kolefnisgeymum ekki með í reikninga sína að því tilskildu að kolefnisgeymirinn sé ekki upptök. Þó skal sá valkostur að taka breytingar á kolefnisbirgðum ekki með í reikningana ekki gilda í tengslum við kolefnisgeyma fyrir lífmassa ofan jarðar, dauðan við og skógarhöggsafurðir í landbókhaldsflokknum stýrt skóglendi.
5. Aðildarríki skulu viðhalda tæmandi og nákvæmum skráum yfir öll gögn sem þau nota til að útbúa reikninga sína.
6. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta I. viðauka í því skyni að endurspegla breytingar á leiðbeiningum milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar, eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

6. gr.

Bókhald fyrir land sem er breytt í skóglendi og land sem er hreinsað af skógi

1. Aðildarríki skulu halda bókhald yfir losun og upptöku frá landi sem er breytt í skóglendi og land sem er hreinsað af skógi sem er heildarlosun og heildarupptaka fyrir hvert ár á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030.
2. Ef landnotkun er breytt úr ræktuðu landi, graslendi, votlendi, byggð eða öðru landi í skóglendi er aðildarríki heimilt, þrátt fyrir 3. mgr. 5. gr., að breyta flokkuninni á slíku landi úr landi, sem breytt er í skóglendi, í skóglendi, sem er áfram skóglendi, 30 árum eftir dagsetningu þeirrar breytingar ef slíkt er tilhlýðilega rökstutt á grundvelli leiðbeininga milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar.
3. Við útreikninga á losun og upptöku frá landi sem er breytt í skóglendi og landi sem er hreinsað af skógi skal hvert aðildarríki ákvarða skógarsvæðið með því að nota mælipættina sem eru tilgreindir í II. viðauka.

7. gr.

Bókhald fyrir stýrt ræktað land, stýrt graslendi og stýrt votlendi

1. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu ræktuðu landi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu graslendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.
2. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu graslendi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu graslendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.
3. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 skal hvert aðildarríki sem fellir stýrt votlendi undir gildissvið skuldbindingar sinna skv. 2. mgr. 2. gr. og öll aðildarríkin á tímabilinu 2026 til 2030 halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu votlendi, reiknuð sem losun og upptaka á hvoru tímabili fyrir sig að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal árlegrar losunar og upptöku aðildarríkisins frá stýrðu votlendi á grunntímabilinu frá 2005 til 2009.

4. Á tímabilinu frá 2021 til 2025 skulu aðildarríki, sem valið hafa að fella stýrt votlendi ekki undir gildissvið skuldbindinga sinna skv. 2. mgr. 2. gr., engu að síður gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um losun og upptöku frá landnotkun sem er tilkynnt sem:

- a) votlendi sem er áfram votlendi,
- b) byggð eða annað land sem er breytt í votlendi eða
- c) votlendi sem er breytt í byggð eða annað land.

8. gr.

Bókhald fyrir stýrt skóglendi

1. Hvert aðildarríki skal halda bókhald yfir losun og upptöku frá stýrðu skóglendi, reiknuð sem losun og upptaka á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm viðmiðunargildi hlutaðeigandi aðildarríkis fyrir skóga.

2. Ef niðurstaða útreikninganna, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, er neikvæð í hlutfalli við viðmiðunargildi aðildarríkis fyrir skóga skal hlutaðeigandi aðildarríki taka með í reikninga sína yfir stýrt skóglendi heildarnettóupptöku sem er ekki hærrí en jafngildi 3,5% af losun viðkomandi aðildarríkis á grunnári eða -tímabili, eins og tilgreint er í III. viðauka, margfaldað með fimm. Nettóupptaka frá kolefnisgeymum fyrir dauðan við og skógarhöggsafurðir, að frátöldum flokknum pappír eins og um getur í a-lið 1. mgr. 9. gr., í landbókhaldsflokknum stýrt skóglendi skal ekki falla undir þessa takmörkun.

3. Aðildarríki skulu leggja landsbundnar áætlanir sínar um bókhald fyrir skógrækt fyrir framkvæmdastjórnina, þ.m.t. tillagt viðmiðunargildi fyrir skóga, eigi síðar en 31. desember 2018 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. júní 2023 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030. Landsbundin áætlun um bókhald fyrir skógrækt skal innihalda alla þættina sem eru taldir upp í B-lið IV. viðauka og skal birt opinberlega, þ.m.t. á Netinu.

4. Aðildarríki skulu ákvarða viðmiðunargildi sín fyrir skóga á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í A-lið IV. viðauka. Til viðbótar við viðmiðanirnar sem settar eru fram í A-lið IV. viðauka mega viðmiðunargildi fyrir skóga í Króatíu einnig vera með hliðsjón af búsetu á yfirráðasvæði landsins og aðstæðum á stríðstímum og eftir stríð sem höfðu áhrif á stjórnun skóga á viðmiðunartímabilinu.

5. Viðmiðunargildi fyrir skóga skal byggt á áframhaldandi sjálfbærum skógarstjórnunarvenjum, eins og þær eru skjalfestar á tímabilinu frá 2000 til 2009, að teknu tilliti til kvikra, aldurstengdra eiginleika skóga í hverju landi fyrir sig, með notkun bestu fánlegra gagna.

Í viðmiðunargildum fyrir skóga, eins og þau eru ákvörðuð í samræmi við fyrstu undirgrein, skal taka til greina framtíðaráhrif af kvikum, aldurstengdum eiginleikum skóga til þess að hamla ekki óþarflega umfangi skógarstjórnunar, sem grundvallarþætti í sjálfbærum skógarstjórnunarvenjum, með það að markmiði að viðhalda kolefnisviðtökum til lengri tíma eða styrkja þá.

Aðildarríki skulu sýna fram á samræmi milli aðferðanna og gagnanna sem notuð eru til að ákvarða tillagt viðmiðunargildi fyrir skóga í landsbundinni áætlun um bókhald fyrir skógrækt og þeirra sem notuð eru við skýrslugjöf um stýrt skóglendi.

6. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við sérfræðinga sem aðildarríkin tilnefna, gera tæknimat á landsbundnum áætlunum um bókhald fyrir skógrækt, sem aðildarríkin leggja fram í samræmi við 3. mgr. þessarar greinar, með það fyrir augum að meta að hve miklu leyti tillögð viðmiðunargildi fyrir skóga hafa verið ákvörðuð í samræmi við meginreglurnar og kröfurnar sem settar eru fram í 4. og 5. mgr. þessarar greinar og í 1. mgr. 5. gr. Að auki skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við hagsmunaaðila og borgarasamfélagið. Framkvæmdastjórnin skal birta yfirlit yfir þá vinnu sem innt var af hendi, þ.m.t. skoðanir sem sérfræðingar, sem aðildarríkin tilnefna, settu fram og þær niðurstöður sem komist var að.

Framkvæmdastjórnin skal, ef nauðsyn krefur, gefa út tæknileg tilmæli til aðildarríkjanna sem endurspeglar niðurstöðurnar í tæknimatinu til að auðvelda tæknilega endurskoðun á tillögðum viðmiðunargildum fyrir skóga. Framkvæmdastjórnin skal birta þessi tæknileg tilmæli.

7. Ef nauðsyn krefur, á grundvelli tæknimatsins og, eftir atvikum, tæknilegu tilmælanna, skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um endurskoðuð tillögð viðmiðunargildi sín fyrir skóga eigi síðar en 31. desember 2019 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. júní 2024 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030. Framkvæmdastjórnin skal birta tillögðu viðmiðunargildin fyrir skóga sem aðildarríkin tilkynna til hennar.
8. Á grundvelli tillagðra viðmiðunargilda fyrir skóga, sem aðildarríki leggja fram, tæknimats sem er innt af hendi skv. 6. mgr. þessarar greinar og, eftir atvikum, endurskoðaðra tillagðra viðmiðunargilda fyrir skóga, sem eru lögð fram skv. 7. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta IV. viðauka með það fyrir augum að mæla fyrir um viðmiðunargildi fyrir skóga sem aðildarríkin eiga að beita á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030.
9. Ef aðildarríki leggur ekki viðmiðunargildi sitt fyrir skóga fyrir framkvæmdastjórnina fyrir dagsetningarnar sem eru tilgreindar í 3. mgr. þessarar greinar og, eftir atvikum, 7. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., til að breyta IV. viðauka með það fyrir augum að mæla fyrir um viðmiðunargildi skóga sem viðkomandi aðildarríki á að beita á tímabilinu frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030, byggt á mögulegu tæknimati sem innt er af hendi skv. 6. mgr. þessarar greinar.
10. Framseldu gerðirnar, sem um getur í 8. og 9. mgr., skulu samþykktar eigi síðar en 31. október 2020 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 30. apríl 2025 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030.
11. Til að tryggja samræmi eins og um getur í 5. mgr. þessarar greinar skulu aðildarríki, ef nauðsyn krefur, fyrir þær dagsetningar sem um getur í 1. mgr. 14. gr., leggja tæknilegar leiðréttingar fyrir framkvæmdastjórnina sem útheimta ekki breytingar á framseldum gerðum sem eru samþykktar skv. 8. eða 9. mgr. þessarar greinar.

9. gr.

Bókhald fyrir skógarhöggsafurðir

1. Í reikningunum, sem kveðið er á um skv. 1. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 8. gr., sem varða skógarhöggsafurðir skulu aðildarríki endurspegla losun og upptöku vegna breytinga á kolefnisgeymi fyrir skógarhöggsafurðir sem falla undir eftirtalda flokka með því að nota niðurbrotsaðferð af fyrstu gráðu (e. *first order decay function*), aðferðafræðina og sjálfgefna helmingunartímann sem eru tilgreind í V. viðauka:
- a) pappír,
  - b) viðarþil,
  - c) sagaður viður.
2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., í því skyni að breyta 1. mgr. þessarar greinar og V. viðauka með því að bæta við nýjum flokkum skógarhöggsafurða, sem hafa kolefnisbindingaráhrif, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, og tryggja umhverfislegan heilleika.
3. Aðildarríkjum er heimilt að tilgreina vörur úr efni sem er að meginhluta úr viði, þ.m.t. börkur, sem falla undir núverandi og nýja flokka sem um getur í 1. og 2. mgr. eftir því sem við á, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, að því tilskildu að tiltæk gögn séu gagnsæ og sannreynanleg.

10. gr.

Bókhald fyrir náttúrulegar raskanir

1. Í lok hvors tímabilsins frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 fyrir sig er aðildarríkjum heimilt að undanskilja frá reikningum sínum fyrir land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi losun gróðurhúsalofttegunda sem hlýst af náttúrulegum röskunum, sem fer yfir meðallosun sem hlýst af náttúrulegum röskunum á tímabilinu frá 2001 til 2020, að undanskildum tölfræðilegum einförum („bakgrunnsgildi“). Þetta bakgrunnsgildi skal reiknað í samræmi við þessa grein og VI. viðauka.

2. Ef aðildarríki beitar 1. mgr. skal það:
  - a) leggja upplýsingar fyrir framkvæmdastjórnina um bakgrunnsgildi fyrir landbókhaldsflokkana, sem um getur í 1. mgr., og um gögnin og aðferðafræðina sem notuð eru í samræmi við VI. viðauka og
  - b) undanskilja frá bókhaldinu fram til ársins 2030 alla síðari upptöku á því landi sem verður fyrir áhrifum af náttúrulegum röskunum.
3. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr., í því skyni að breyta VI. viðauka til að endurskoða aðferðafræðina og upplýsingakröfurnar í þeim viðauka til að endurspegla breytingar á leiðbeiningum milliríkjanefndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammasamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær.

11. gr.

Sveigjanleiki

1. Aðildarríki er heimilt að nota:
  - a) almenna sveigjanleikann sem settur eru fram í 12. gr. og
  - b) sveigjanleika fyrir stýrt skóglendi, sem settur er fram í 13. gr., til að fara að skuldbindingunum í 4. gr.
2. Ef aðildarríki uppfyllir ekki kröfur um vöktun, sem mælt er fyrir um í 7. gr. (da-lið 1. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, skal miðlægur stjórnandi, sem er tilnefndur skv. 20. gr. tilskipunar 2003/87/EB (miðlægi stjórnandinn), banna viðkomandi aðildarríki tímabundið að yfirfæra eða leggja til hliðar skv. 12. gr. (2. og 3. mgr.) þessarar reglugerðar eða nota sveigjanleikann fyrir stýrt skóglendi skv. 13. gr. þessarar reglugerðar.

12. gr.

Almennur sveigjanleiki

1. Ef heildarlosun fer yfir heildarupptöku í aðildarríki og viðkomandi aðildarríki hefur valið að nota sveigjanleika sinn og hefur farið fram á að fella niður árlegar losunarúthlutunar samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/842 skal taka tillit til allra niðurfelldra losunarúthlutana að því er varðar hvort aðildarríkið uppfyllir skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar.
2. Að því marki sem heildarupptaka fer yfir heildarlosun í aðildarríki og eftir að allt magn, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, hefur verið dregið frá er viðkomandi aðildarríki heimilt að yfirfæra það magn sem eftir er af upptökunni til annars aðildarríkis. Við mat á fylgni viðtökuáðildarríkisins við skuldbindingar sínar skv. 4. gr. þessarar reglugerðar skal taka tillit til magnsins sem er yfirfært.
3. Að því marki sem heildarupptaka fer yfir heildarlosun í aðildarríki á tímabilinu frá 2021 til 2025 og eftir að allt magn, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, hefur verið dregið frá eða yfirfært til annars aðildarríkis skv. 2. mgr. þessarar greinar er viðkomandi aðildarríki heimilt að leggja það magn sem eftir er af upptökunni til hliðar til tímabilsins frá 2026 til 2030.
4. Til að komast hjá tvítalningu skal draga það magn nettoupptöku, sem tekið er tillit til skv. 7. gr. reglugerðar (ESB) 2018/842, frá því magni viðkomandi aðildarríkis sem er tiltækt til yfirfærslu til annars aðildarríkis eða til að leggja til hliðar skv. 2. og 3. mgr. þessarar greinar.

13. gr.

Sveigjanleiki fyrir stýrt skóglendi

1. Ef heildarlosun fer yfir heildarupptöku í landbókhaldsflokkunum sem um getur í 2. gr., bókfært í samræmi við þessa reglugerð, í aðildarríki er viðkomandi aðildarríki heimilt að nota sveigjanleikann fyrir stýrt skóglendi, sem settur eru fram í þessari grein, til þess að fara að 4. gr.

2. Ef niðurstaða útreikninganna, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., er jákvæð tala skal hlutaðeigandi aðildarríki eiga rétt á því að bæta upp fyrir þessa losun að því tilskildu að:
  - a) í áætlun sinni, sem lögð var fram í samræmi við 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, hafi aðildarríkið tekið með yfirstandandi eða fyrirhugaðar sértækar ráðstafanir til að tryggja verndun eða eflingu, eins og við á, viðtaka og geyma í skógum og
  - b) innan Sambandsins fari heildarlosun ekki yfir heildarupptöku í landbókhaldsflokkunum, sem um getur í 2. gr. þessarar reglugerðar, á tímabilinu sem aðildarríkið hyggst nota uppbotina fyrir. Við mat á því hvort heildarlosun innan Sambandsins fer yfir heildarupptökuna skal framkvæmdastjórnin tryggja að aðildarríkin forðist tvítalningu, einkum í tengslum við notkun sveigjanleikans sem settur er fram í þessari reglugerð og í reglugerð (ESB) 2018/842.
3. Að því er varðar uppbotarmagn má hlutaðeigandi aðildarríki einungis bæta upp fyrir:
  - a) viðtaka sem eru bókfærðir sem losun á móti viðmiðunargildi þess fyrir skóga og
  - b) allt að því hámarksmagni uppbotar fyrir viðkomandi aðildarríki sem sett er fram í VII. viðauka fyrir tímabilið frá 2021 til 2030.
4. Finnlandi er heimilt að bæta upp fyrir allt að 10 milljón tonna losun á koltvísýringsjafngildum að því tilskildu að landið uppfylli skilyrðin sem eru tilgreind í a- og b-lið 2. mgr.

14. gr.

Athugun á að farið sé að tilskildum ákvæðum

1. Eigi síðar en 15. mars 2027 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og eigi síðar en 15. mars 2032 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030 skulu aðildarríki leggja fyrir framkvæmdastjórnina skýrslu um að farið sé að tilskildum ákvæðum sem inniheldur magn heildarlosunar og heildarupptöku fyrir viðkomandi tímabil í hverjum landbókhaldsflokki sem er tilgreindur í 2. gr. þar sem bókhaldsreglurnar, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eru notaðar.

Slík skýrsla skal einnig innihalda, eftir atvikum, upplýsingar um hvort fyrirhugað sé að nota sveigjanleikann, sem um getur í 11. gr., og tengt magn eða um notkun á slíkum sveigjanleika og tengdu magni.
2. Framkvæmdastjórnin skal annast ítarlega endurskoðun á skýrslum um að farið sé að tilskildum ákvæðum, sem kveðið er á um í 1. mgr. þessarar greinar, í þeim tilgangi að meta hvort farið sé að ákvæðum 4. gr.
3. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu á árinu 2027 fyrir tímabilið frá 2021 til 2025 og á árinu 2032 fyrir tímabilið frá 2026 til 2030 um heildarlosun og heildarupptöku Sambandsins á gróðurhúsalofttegundum í hverjum landbókhaldsflokki, sem um getur í 2. gr., reiknuð sem samanlögð tilkynnt losun og samanlögð tilkynnt upptaka á tímabilinu að frádregnu gildi sem fæst með því að margfalda með fimm meðaltal tilkynntrar árlegrar losunar og upptöku í Sambandinu á tímabilinu frá 2000 til 2009.
4. Umhverfisstofnun Evrópu skal aðstoða framkvæmdastjórnina við að koma rammanum fyrir vöktun og reglufylgni, sem kveðið er á um í þessari grein, í framkvæmd í samræmi við árlega vinnuáætlun hennar.

15. gr.

Skrá

1. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 16. gr. þessarar reglugerðar, til að bæta við þessa reglugerð í því skyni að mæla fyrir um reglur um skráningu á magni losunar og upptöku fyrir hvern landbókhaldsflokk í hverju aðildarríki og til að tryggja að bókhaldið, sem fært er í tengslum við notkun sveigjanleikans skv. 12. og 13. gr. þessarar reglugerðar, gegnum skrá Sambandsins sem komið var á fót skv. 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 525/2013, sé nákvæmt.

2. Miðlægi stjórnandinn skal annast sjálfvirka athugun á hverri færslu samkvæmt þessari reglugerð og, ef nauðsyn krefur, loka á færslur til að tryggja að ekki sé um neinar misfellur að ræða.
3. Upplýsingarnar, sem um getur 1. og 2. mgr., skulu vera aðgengilegar almenningi.

16. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.), í 5 ár frá 9. júlí 2018. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma, nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.). Með ákvörðun um afturköllun skal binda enda á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga, sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.
5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 3. gr. (2. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 8. gr. (8. og 9. mgr.), 9. gr. (2. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 15. gr. (1. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

17. gr.

Endurskoðun

1. Þessi reglugerð skal endurskoðuð reglulega, m.a. með tilliti til alþjóðlegrar þróunar og viðleitni sem sýnd er við að ná langtíamarkmiðum Parísarsamningsins.

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli niðurstaðna skýrslunnar sem er tekin saman skv. 3. mgr. 14. gr. og niðurstaðna úr matinu sem er framkvæmt skv. b-lið 2. mgr. 13. gr., eftir því sem við á, gera tillögur til að tryggja að heilleiki heildarmarkmiða Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2030 og framlag þess til markmiða Parísarsamningsins séu virt.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, innan sex mánaða frá hverri hnattrænni athugun, sem er samþykkt skv. 14. gr. Parísarsamningsins, um framkvæmd þessarar reglugerðar, þ.m.t., ef við á, mat á áhrifum sveigjanleikans sem um getur í 11. gr., sem og um framlag þessarar reglugerðar til heildarmarkmiðs Sambandsins um skerðingu á losun gróðurhúsalofttegunda fram til ársins 2030 og framlag hennar til markmiða Parísarsamningsins, einkum að því er varðar þörf fyrir viðbótarstefnur og ráðstafanir Sambandsins, þ.m.t. ramma eftir 2030, með hliðsjón af nauðsynlegri aukningu skerðingar á losun gróðurhúsalofttegunda innan Sambandsins, og hún skal gera tillögur ef við á.

18. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 525/2013

Reglugerð (ESB) nr. 525/2013 er breytt sem hér segir:

1) Ákvæðum 1. mgr. 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi lið er bætt við:

„da) frá og með 2023, losun þeirra og upptöku, sem fellur undir 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 (*), í samræmi við aðferðafræðina sem er tilgreind í III. viðauka a við þessa reglugerð,

---

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/841 frá 30. maí 2018 um að fella losun gróðurhúsalofttegunda og upptöku frá landnotkun, breyttri landnotkun og skógrækt inn í loftslags- og orkurammann fram til ársins 2030 og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 525/2013 og ákvörðun nr. 529/2013/ESB (Stjtíð. ESB L 156, 19.6.2018, bls. 1).“

b) Eftirfarandi undirlið er bætt við:

„Aðildarríki getur óskað eftir því að framkvæmdastjórnin veiti því undanþágu frá da-lið fyrstu undirgreinar til að beita annarri aðferðafræði en þeirri sem er tilgreind í III. viðauka a ef ekki er unnt að ná fram tilskildum endurbótum á aðferðafræðinni í tæka tíð til að unnt sé að taka tillit til endurbótanna í skránum yfir gróðurhúsalofttegundir fyrir tímabilið frá 2021 til 2030 eða ef kostnaður við endurbætur á aðferðafræðinni yrði óeðlilega hár samanborið við ávinninginn af því að beita slíkri aðferðafræði til að bæta bókhald yfir losun og upptöku vegna þess að losun og upptaka úr viðkomandi kolefnisgeymum er svo lítilvæg. Aðildarríki sem óska þess að njóta góðs af þessari undanþágu skulu leggja rökstudda beiðni fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. desember 2020, þar sem fram kemur fyrir hvaða tíma endurbæturnar á aðferðafræðinni gætu komið til framkvæmda, önnur aðferðafræði sem lögð er til eða hvort tveggja og mat á hugsanlegum áhrifum á nákvæmni í bókhaldi. Framkvæmdastjórnin getur farið fram á að viðbótarupplýsingar séu lagðar fram innan tiltekins, hæfilegs frests. Ef framkvæmdastjórnin telur að beiðnin sé réttlætlanleg skal hún veita undanþáguna. Ef framkvæmdastjórnin hafnar beiðninni skal hún rökstyðja ákvörðun sína.“

2) Í c-lið 1. mgr. 13. gr. er eftirfarandi lið bætt við:

„viii. frá og með 2023, upplýsingar um landsbundnar stefnur og ráðstafanir sem er komið í framkvæmd til að uppfylla skuldbindingar þeirra samkvæmt reglugerð (ESB) 2018/841 og upplýsingar um landsbundnar stefnur og ráðstafanir til viðbótar sem eru skipulagðar með það fyrir augum að takmarka losun gróðurhúsalofttegunda eða efla viðtaka umfram skuldbindingar þeirra samkvæmt þeirri reglugerð,“

3) Eftirfarandi lið er bætt við í 1. mgr. 14. gr.

„ba) frá og með 2023, spár um heildarlosun gróðurhúsalofttegunda og aðskilin mót um áætlaða losun og upptöku gróðurhúsalofttegunda sem falla undir reglugerð (ESB) 2018/841.“

4) Eftirfarandi viðauka er bætt við:

„III. VIÐAUKI A

Aðferðafræði fyrir vöktun og skýrslugjöf sem um getur í da-lið 1. mgr. 7. gr.

Nálgun 3: Landfræðilega skýr gögn um breytingu á landnotkun í samræmi við leiðbeiningar milliríkjaneftardarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Aðferðir í 1. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjaneftardarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Að því er varðar losun og upptöku fyrir kolefnisgeymi sem tekur til a.m.k. 25–30% af losun eða upptöku í upptaka- eða viðtakaflokki sem er forgangsraðað í landsskrárkerfi aðildarríkis vegna þess að mat á honum hefur veruleg áhrif á heildarskrá landsins yfir gróðurhúsalofttegundir með tilliti til algilds magns losunar og upptöku, þróunar í losun og upptöku eða óvissu um losun og upptöku í landnotkunarflokkum, a.m.k. aðferðir í 2. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.

Aðildarríki eru hvött til að nota aðferðir í 3. aðferðarþrepi í samræmi við leiðbeiningar milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar (IPCC) um landsskrár yfir gróðurhúsalofttegundir frá 2006.“

19. gr.

Breytingar á ákvörðun 529/2013/ESB

Ákvörðun 529/2013/ESB er breytt sem hér segir:

- 1) Í 2. mgr. 3. gr. fellur fyrsta undirgrein brott.
- 2) Í 6. gr. fellur 4. mgr. brott.

20. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 30. maí 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

A. TAJANI

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

L. PAVLOVA

forseti.

I. VIÐAUKI

GRÓÐURHÚSALOFTTEGUNDIR OG KOLEFNISGEYMAR

A. Gróðurhúsalofttegundir eins og um getur í 2. gr.:

- a) koltvísýringur (CO₂),
- b) metan (CH₄),
- c) nituroxíð (N₂O).

Þessar gróðurhúsalofttegundir skulu gefnar upp sem tonn af koltvísýringsjafngildum og ákvarðaðar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013.

B. Kolefnisgeymar eins og um getur í 4. mgr. 5. gr.:

- a) lífmassi ofanjarðar,
- b) lífmassi neðanjarðar,
- c) rusl,
- d) dauður viður,
- e) lífrænt kolefni í jarðvegi,
- f) skógarhöggsafurðir í landbókhaldsflokkunum land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi.

II. VIÐAUKI

LÁGMARKSGILDI FYRIR MÆLIÞÆTTINA STÆRÐ SVÆÐA, TRJÁKRÓNUÞEKJU OG HÆÐ TRJÁA

Aðildarríki	Svæði (ha)	Trjákrónuþekja (%)	Hæð trjáa (m)
Belgía	0,5	20	5
Búlgaría	0,1	10	5
Tékkland	0,05	30	2
Danmörk	0,5	10	5
Þýskaland	0,1	10	5
Eistland	0,5	30	2
Írland	0,1	20	5
Grikkland	0,3	25	2
Spánn	1,0	20	3
Frakkland	0,5	10	5
Krótía	0,1	10	2
Ítalía	0,5	10	5
Kýpur	0,3	10	5
Lettland	0,1	20	5
Litáen (Lietuva)	0,1	30	5
Lúxemborg	0,5	10	5
Ungverjaland	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Holland (Niðurland)	0,5	20	5
Austurríki	0,05	30	2
Pólland	0,1	10	2
Portúgal	1,0	10	5
Rúmenía	0,25	10	5
Slóvenía	0,25	30	2
Slóvakía	0,3	20	5
Finnland	0,5	10	5
Svíþjóð	0,5	10	5
Bretland	0,1	20	2

III. VIÐAUKI

GRUNNÁR EÐA -TÍMABIL AÐ ÞVÍ ER VARÐAR ÚTREIKNINGA Á EFRI MÖRKUM SKV. 2. MGR. 8. GR.

Aðildarríki	Grunnár/Tímabil
Belgía	1990
Búlgaría	1988
Tékkland	1990
Danmörk	1990
Þýskaland	1990
Eistland	1990
Írland	1990
Grikkland	1990
Spánn	1990
Frakkland	1990
Krótía	1990
Ítalía	1990
Kýpur	1990
Lettland	1990
Litáen (Lietuva)	1990
Lúxemborg	1990
Ungverjaland	1985–87
Malta	1990
Holland (Niðurland)	1990
Austurríki	1990
Pólland	1988
Portúgal	1990
Rúmenía	1989
Slóvenía	1986
Slóvakía	1990
Finnland	1990
Svíþjóð	1990
Bretland	1990

IV. VIÐAUKI

LANDSBUNDIN ÁÆTLUN UM BÓKHALD FYRIR SKÓGRÆKT SEM INNIHELDUR VIÐMIÐUNARGILDI AÐILDARRÍKIS
FYRIR SKÓGA

A. Viðmiðanir og leiðbeiningar til að ákvarða viðmiðunargildi fyrir skóga

Viðmiðunargildi aðildarríkis fyrir skóga skal ákvarðað í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

- a) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við markmiðið um að ná jafnvægi milli losunar af mannavöldum á gróðurhúsalofttegundum frá upptökum og upptöku gróðurhúsalofttegunda í viðtaka á síðari hluta þessarar aldar, þ.m.t. að efla hugsanlega upptöku í skóga, sem eru að eldast, sem gætu annars sýnt stigminnkandi viðtaka,
- b) viðmiðunargildið skal tryggja að tilvist kolefnisbirgða ein og sér sé undanskilin frá bókhaldinu,
- c) viðmiðunargildið skal tryggja traust og trúverðugt bókhaldskerfi sem tryggir að losun og upptaka frá notkun lífmassa séu bókfærðar á réttan hátt,
- d) viðmiðunargildið skal innihalda kolefnisgeyma skógarhöggssafurða og gefa þannig samanburð á milli þess að gera ráð fyrir augnabliksoxun og þess að beita niðurbrotsaðferð af fyrstu gráðu og helmingunartímum,
- e) gera skal ráð fyrir stöðugu hlutfalli milli notkunar á lífmassa í skógum sem efnis eða orku eins og það er skjalfest á tímabilinu frá 2000 til 2009,
- f) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við markmiðið um að stuðla að verndun líffræðilegrar fjölbreytni og sjálfbærri nýtingu náttúruauðlinda eins og sett er fram í áætlun ESB um skóga, landsbundnum stefnum aðildarríkjanna um skóga og áætlun ESB um líffræðilega fjölbreytni,
- g) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við landsspár um losun gróðurhúsalofttegunda af mannavöldum frá upptökum og upptöku í viðtaka sem tilkynnt er um samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 525/2013,
- h) viðmiðunargildið skal vera í samræmi við skrár yfir gróðurhúsalofttegundir og viðeigandi söguleg gögn og skal vera byggt á gagnsæjum, tæmandi, samkvæmum, samanburðarhæfum og nákvæmum upplýsingum. Einkum skal unnt að endurgera söguleg gögn úr landsskránni um gróðurhúsalofttegundir með líkaninu sem er notað til að búa viðmiðargildið til.

B. Þættir í landsbundinni áætlun um bókhald fyrir skógrækt

Landsbundna áætlunin um bókhald fyrir skógrækt, sem lögð er fram skv. 8. gr., skal innihalda eftirfarandi þætti:

- a) almenna lýsingu á ákvörðun viðmiðunargildis fyrir skóga og lýsingu á því hvernig tekið var tillit til viðmiðananna í þessari reglugerð,
- b) auðkenningu á kolefnisgeymum og gróðurhúsalofttegundum sem voru tekin með í viðmiðunargildi fyrir skóga, ástæðurnar fyrir því að sleppa kolefnisgeymi úr ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga og sönnun á samræmi á milli kolefnisgeymanna sem teknir eru með í viðmiðunargildinu fyrir skóga,
- c) lýsingu á nálgunum, aðferðum og líkönum, þ.m.t. meginlegar upplýsingar, sem eru notuð við ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga, í samræmi við þá skýrslu um landsskrá sem síðast var lögð fram, og lýsingu á skjalfestum upplýsingum um sjálfbærar skógarstjórnunarvenjur og umfang sem og á samþykktum landsbundnum stefnum,
- d) upplýsingar um hvernig búist er við að hlutfall skógarhöggs þróist samkvæmt mismunandi stefnusviðsmyndum,

- e) Lýsingu á því hvernig tillit var tekið til sérhvers af eftirtöldum þáttum við ákvörðun á viðmiðunargildi fyrir skóga:
- i. svæði undir skógarstjórnun,
  - ii. losun og upptaka frá skógum og skógarhöggsafurðum eins og sýnt er í skráum um gróðurhúsalofttegundir og viðeigandi sögulegum gögnum,
  - iii. eiginleikar skóga, þ.m.t. kvikir, aldurstengdir eiginleikar skóga, vöxtur, skiptiræktunartímalengd og aðrar upplýsingar um skógarstjórnunarvenjur við óbreyttar aðstæður,
  - iv. sögulegt hlutfall og framtíðarhlutfall skógarhöggs, sundurliðað milli notkunar til orkugjafar og notkunar sem er ekki til orkugjafar.
-

V. VIÐAUKI

NIÐURBROTSADFERD AF FYRSTU GRÁÐU, AÐFERÐAFRÆÐI OG SJÁLFGEFINN HELMINGUNARTÍMI FYRIR SKÓGARHÖGGSASFURÐIR

Aðferðafræðileg atriði

- Ef ekki er unnt að greina á milli skógarhöggsafurða í landbókhaldsflokkunum land sem er breytt í skóglendi og stýrt skóglendi er aðildarríki heimilt að velja að bókfæra skógarhöggsafurðir þannig að gert sé ráð fyrir að öll losun og upptaka hafi átt sér stað í stýrðu skóglendi.
- Skógarhöggsafurðir á förgunarstöðum fyrir fastan úrgang og skógarhöggsafurðir sem voru höggnar til orkuframleiðslu skulu bókfærðar á grundvelli augnabliksoxunar.
- Innfluttar skógarhöggsafurðir, án tillits til uppruna þeirra, skulu ekki bókfærðar hjá innflutningsaðildarríkinu („framleiðsluuppgjör“).
- Að því er varðar útfluttar skógarhöggsafurðir vísa gögn, sem eru sértæk fyrir hvert land, til landssértæks helmingunartíma og notkunar á skógarhöggsafurðum í innflutningslandinu.
- Landssértækur helmingunartími fyrir skógarhöggsafurðir, sem settar eru á markað í Sambandinu, skal ekki víkja frá þeim sem er notaður í innflutningsaðildarríkinu.
- Aðildarríkjum er heimilt, einungis í upplýsingaskyni, að láta í té í framlagningu sinni gögn um hlutdeild viðar, sem er notaður við orkuframleiðslu, sem var innfluttur frá löndum utan Sambandsins og upprunalönd slíks viðar.

Aðildarríkjum er heimilt að nota aðferðafræði og helmingunartíma, sem eru sértæk fyrir hvert land, í staðinn fyrir aðferðafræðina og sjálfgefna helmingunartímann sem eru tilgreind í þessum viðauka að því tilskildu að slík aðferðafræði og helmingunartími séu ákvörðuð á grundvelli gagnsærra og sannreynanlegra gagna og að aðferðafræðin sem er notuð sé a.m.k. jafn ítarleg og nákvæm og sú sem er tilgreind í þessum viðauka.

Sjálfgefinn helmingunartími:

Helmingunartími er sá fjöldi ára sem það tekur magn kolefnis, sem er geymt í flokki skógarhöggsafurða, að minnka niður í helminginn af upphaflegu gildi sínu.

Sjálfgefinn helmingunartími skal vera sem hér segir:

- a) 2 ár fyrir pappír,
- b) 25 ár fyrir viðarþil,
- c) 35 ár fyrir sagaðan við.

Aðildarríkjum er heimilt að tilgreina vörur úr efni sem er að meginhluta úr viði, þ.m.t. börkur, sem falla undir flokkana sem um getur í a-, b- og c-lið hér að framan, á grundvelli leiðbeininga milliríkjanevndarinnar um loftslagsbreytingar eins og ráðstefna samningsaðila að rammisamningi Sameinuðu þjóðanna um loftslagsbreytingar eða ráðstefna samningsaðila sem er jafnframt fundur aðilanna að Parísarsamningnum samþykkir þær, að því tilskildu að tiltæk gögn séu gagnsæ og sannreynanleg. Aðildarríkjum er einnig heimilt að nota undirflokk, sem eru sértækir fyrir hvert land, fyrir sérhvern þessara flokka.

VI. VIÐAUKI

ÚTREIKNINGUR Á BAKGRUNNSGILDUM FYRIR NÁTTÚRULEGAR RASKANIR

1. Veita skal eftirfarandi upplýsingar fyrir útreikninga á bakgrunnsgildi:
  - a) sögulegt magn losunar sem orsakast af náttúrulegum röskunum,
  - b) tegund(ir) náttúrulegra raskana sem taldar eru með í matinu,
  - c) mat á árlegri heildarlosun fyrir þessar tegundir náttúrulegra raskana fyrir tímabilið frá 2001 til 2020, tilgreint eftir landbókhaldsflokkum,
  - d) sönnun fyrir samræmi tímaraðar í öllum viðeigandi mæliþáttum, þ.m.t. lágmarkssvæði, aðferðafræði við mat á losun, þekja kolefnisgeyma og lofttegundir.
2. Bakgrunnsgildið er reiknað sem meðaltal tímaraðarinnar 2001–2020 að undanskildum öllum árum þar sem óeðlilegt magn losunar var skráð, þ.e. að undanskildum öllum tölfraðilegum einförum. Greining á tölfraðilegum einförum skal fara fram sem hér segir:
  - a) meðalgildi og staðalfrávik allrar tímaraðarinnar 2001–2020 er reiknað,
  - b) öll ár þar sem árleg losun er meira en tveimur staðalfrávikum frá meðaltalinu eru fjarlægð úr tímaröðinni,
  - c) meðalgildi og staðalfrávik tímaraðarinnar 2001–2020 eru reiknuð aftur, að frádregnum árunum sem voru fjarlægð í b-lið,
  - d) b- og c-liðir eru endurteknir þar til engir einfarar finnast.
3. Eftir útreikninga á bakgrunnsgildi skv. 2. lið þessa viðauka, ef losun á tilteknu ári á tímabilunum frá 2021 til 2025 og frá 2026 til 2030 fer yfir bakgrunnsgildið að viðbættum vikmörkum, má undanskilja það magn losunar sem er umfram bakgrunnsgildið í samræmi við 10. gr. Vikmörkin skulu vera jöfn líkindastigi sem nemur 95%.
4. Ekki skal undanskilja eftirfarandi losun:
  - a) losun frá skógarhöggi og skógarhöggssaðgerðum til björgunar sem áttu sér stað á landi í kjölfar náttúrulegra raskana,
  - b) losun frá skipulögðum bruna sem átti sér stað á landi á hvaða ári sem er á tímabilinu frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030,
  - c) losun á landi sem varð fyrir skógeyðingu í kjölfar þess að náttúrulegar raskanir áttu sér stað.
5. Upplýsingakröfur skv. 2. mgr. 10. gr. innihalda eftirfarandi:
  - a) auðkenningu á öllum landsvæðum sem urðu fyrir náttúrulegum röskunum á því tiltekna ári, þ.m.t. landfræðileg staðsetning þeirra, tímabil og tegundir náttúrulegra raskana,
  - b) sönnun fyrir því að engin skógeyðing hafi átt sér stað það sem eftir lifði tímabilsins frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030 á landi sem varð fyrir náttúrulegum röskunum og þar sem losun vegna þess var undanskilin frá bókhaldi,

- c) lýsingu á sannreynanlegum aðferðum og viðmiðunum sem nota á til að auðkenna skógeyðingu á þessu landi á seinni árum tímabilsins frá 2021 til 2025 eða frá 2026 til 2030,
  - d) þar sem slíkt er gerlegt, lýsingu á ráðstöfunum sem aðildarríkið greip til til að koma í veg fyrir eða takmarka áhrifin af þessum náttúrulegu röskunum,
  - e) þar sem slíkt er gerlegt, lýsingu á ráðstöfunum sem aðildarríkið greip til í því skyni að endurnýja land sem varð fyrir áhrifum af þessum náttúrulegu röskunum.
-

VII. VIÐAUKI

HÁMARKSMAGN UPPBÓTAR SEM ER TILTÆKT SAMKVÆMT SVEIGJANLEIKANUM FYRIR STÝRT SKÓGLENDI SEM UM
GETUR Í B-LIÐ 3. MGR. 13. GR.

Aðildarríki	Tilkynnt meðalupptaka í viðtaka frá skóglendi á tímabilinu frá 2000 til 2009 í milljónum tonna af koltvísýringsjafngildum á ári	Uppbótarmörk í milljónum tonna af koltvísýringsjafngildum fyrir tímabilið frá 2021 til 2030
Belgía	-3,61	-2,2
Búlgaría	-9,31	-5,6
Tékkland	-5,14	-3,1
Danmörk	-0,56	-0,1
Þýskaland	-45,94	-27,6
Eistland	-3,07	-9,8
Írland	-0,85	-0,2
Grikkland	-1,75	-1,0
Spánn	-26,51	-15,9
Frakkland	-51,23	-61,5
Krótavía	-8,04	-9,6
Ítalía	-24,17	-14,5
Kýpur	-0,15	-0,03
Lettland	-8,01	-25,6
Litáen (Lietuva)	-5,71	-3,4
Lúxemborg	-0,49	-0,3
Ungverjaland	-1,58	-0,9
Malta	0,00	0,0
Holland (Niðurland)	-1,72	-0,3
Austurríki	-5,34	-17,1
Pólland	-37,50	-22,5
Portúgal	-5,13	-6,2
Rúmenía	-22,34	-13,4
Slóvenía	-5,38	-17,2
Slóvakía	-5,42	-6,5
Finnland	-36,79	-44,1
Svíþjóð	-39,55	-47,5
Bretland	-16,37	-3,3